

Előfizetési árak.
 egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
 Hirdetések mérsékelt árak szerint.
 A lap megjelenik minden ocs-
 törtökön.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 bova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.
 Kldóhivatal: István-utca 9.
 bova a lap anyagi részét illető köz-
 lények az előfizetési pénzek küldendők.
 Kldófelajdonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZONSÉGÉNEK HETILAPJA.

A kivonulás.

Ujpest, február hó 6-án.

Nem tagadjuk, sőt elismerjük, hogy Ujpest község képviselőtestületének f. é. február hó 4-én megtartott rendkívüli közgyűlése nemcsak igazán rendkívüli, hanem nagyon sok tekintetben érdekes és tanulságos volt.

Sajnos, ezen érdekesség és tanulság nem a fényes lapjait gyarapítja azon jegyzőkönyvnek, a mely a képviselőtestület közgyűléseinek a történetét örökíti meg, hanem a sötét lapjait s még e sötét lapok között is a legsötétebb ez az utolsó, amelyen kuszált vonásokkal csak annyi van ráírva de nem arany, hanem hamvasszürke betűkkel, hogy: „Kivonulás!”

Am tartasuk be a sorrendet.

A rendkívüli közgyűlés napirendjére a „szervezési szabályrendelet” volt kitűzve.

Ki volt tűzve pedig azért, mert azt maga a községi képviselőtestület f. évi január hó 28-án tartott rendes közgyűlésén úgy akarta, úgy határozta s mert arra az előjárásról úgy utasította.

S ezzel a határozattal szemben vajjon mit akartak a február 4-ki rendkívüli közgyűlésen a képviselőtestület néhány tagjai?

Dr. Seligmann Jenő képviselő ismét le akarta venni a napirendről a szervezési szabályrendelet tárgyalását, mert az 1896-ban e célra kiküldött bizottságot nem tartotta illetékesnek, s mert

a javaslatot a képviselőknek nem volt idejük áttanulmányozni.

No már bocsanatot kérünk dr. Seligmann képviselő úrtól, de a szervezési szabályrendelet javaslatát minden képviselő megkapta még a múlt évben, december hó 27-én s aki ezt a javaslatot 40 nap alatt át nem olvasta, át nem tanulmányozta: az nem is fogja azt a javaslatot soha átolvasni s áttanulmányozni, mert az egyszerűen hallani sem akar az új szabályrendeletekről, amit pedig sehogys lehet elkerülni, mert a szabályrendelet módosítását a belügyminister elrendelte s a megye és a főszolgabíró már táviratilag is többször sürgette. Ezeknek a szabályrendeleteknek a tárgyalását még a bizottság illetékessége ellen emelt kifogás sem odázhatja el, mert ez a kifogás teljesen alaptalan, amennyiben van egy belügyministeri döntvény, amely azt mondja, hogy az ad hoc bizottság addig tart, tehát addig illetékes, amíg feladatát meg nem oldja, amíg a munkáját be nem végzi.

Friedmann Armin képviselő azt indítványozta, hogy a képviselőtestület azért ne menjön bele a szervezési szabályrendelet tárgyalásába, mert a képviselőtestület csonka, amennyiben a felelősség alatt álló virilista képviselők nincsennek jelen, a rendkívüli közgyűlésre nem hívtak meg.

No már bocsanatot kérünk Friedmann képviselő úrtól, de a képviselőtestület a január 28-ki közgyűlésen is csonka volt, azok a felelősség alatt álló

virilista képviselők akkor sem voltak a rendes közgyűlésre hívva. Miért tárgyalta le akkor a képviselőtestület a napirendre kitűzött tárgyakat? Miért tűzte ki a szervezési szabályrendelet tárgyalását február 4-kére? Miért hozott 12 határozatot? Miért nem hozta fel Friedmann Armin képviselő ura január 28-ki közgyűlésen a képviselőtestület csonkaságát?

Ha a csonkaság nem képezett akadályt a január 28-ki rendes, nem képezhetett a február 4-ki rendkívüli közgyűlésen sem.

Csepreghy Pál képviselő azért kívánta a szervezési szabályrendelet tárgyalását elhalasztani, mert a bizottság jelentése nincs kinyomtatva s nem küldetett meg a képviselőknek s mert újabb bizottságnak a kiküldése szükséges.

No már bocsanatot kérünk Csepreghy Pál képviselő úrtól, de a bizottságnak két írott oldalra terjedő jelentését — a mely a közgyűlésen felolvasatott — bizony egyszeri hallásra is mindenki megérthette s meg is értette; ennek a tanulmányozása nem igényelt 40 napot; ennek a jelentésnek a kinyomtatásával ép oly kevéssé volt szükséges a község pénztárát megterhelni, mint a hogy nem szükséges egy újabb bizottságnak a kiküldése, mert azokat a szervezési szabályrendeleteket a képviselőtestületnek még az esetben is kellene tárgyalnia, ha az az ad hoc-bizottság tényleg nem volna törvényes és illetékes, tárgyalnia kellene pedig azért, mert azokat

Kulturtörékvések Ujpesten.

(Felolvasatott Ujpesten, 1902. február hó 3-án a község háza dísztermében tartott socialis-paedagogiai nagy értekezleten.)

Itt vagyunk hát! hála Isten! Itt együtt; pompás gázfény mellett m. t. értekezlet; mi, kik mégis a gondviseléstől bővebben jutalmazottan — gondolat ugyan, de a lehetőség-től meg nem fosztottan intézhetjük, irányíthatjuk dolgainkat; itt vagyunk, e két emeletes palotában, mely ha dolgozunk fényét, ha tétlenül maradunk, árnyát veti előre.

Fény-e vagy árny jön, ismétlem még egyszer, az az ujpesti miveltebb társadalom munkájától függ.

Bár mennyire is lekötölte vagyunk azért, hogy ez alkalommal a tisztelt értekezlet ily illusztris és népes, nem esábitatom magam a vágytól, hogy hálaérzéseket tolmácsoljak. Ragadom az időt és alkalmat üstökön; oda vezetem a m. t. értekezletet, hol tenni valót találunk, hol önkéntelenül felkiált: most! Kezdem a község azon legnyomorultabb szegény népén, mely sárkunyhóban, szétzuzott szalmaágyon fázza át a telet. Lopva nézi a feljövő napot; lesi az alkonyt, mely talán enyhét hoz a bűn által eltörődött testének, a bűn lajstromában alig feltűntethető lelkének. Folytatom beljebb a munkanélkül maradt napszámoson, kit elhagy a hitves, megvet a barát, mert — már semmi. Gyerünk a hazát kereső megtévely-

detthez, kit községünk hire hozott ide, remélve, hogy boldogulni fog; sietősen végezzünk a magára maradt özvegygyel, mert a szív megreped a 6-10 nyomorgó árva látásán; álljunk meg a gyári munkások száza által lakott egy szobás lakások előtt; nézzük az egész butorzatot; asztal, két szék s no, még egy pár rémregény! Istenem! A hajléktalanok száza is kopogtatnak és a repeső szív kétségbeesését fokozza az, hogy itt minden család sokadmagával van! Csak a népkonyha jótékonyága menti meg őket az éhhaláltól; naponként 3-35 adag; ebből gyermeké 1660, felnőtte 1475.

És a kép ma ez, holnap az; mert nálunk a lakosság nagyon változó.

A fővárosi szenny itt leli lerakódó fészket; a vidéki bűn természetesen itt huzza meg magát s a posvány levegője megfertőzti az egészséges atmospherát. Azért oly ijesztő az a kép, melyet községünk lakossága $\frac{1}{3}$ részének, — a jobb elemnek, kiválasztásával magunk előtt találunk.

Nézzük az utczát a maga szombat — estjében, vasárnap-éjszakájában; gondolkozunk, érezzük telette s következtessünk belőle!

Hallgassuk meg azt, hogy községünk érdekeit oly humanusan védő, gondozó jegyzőnk, mit mond hivatalosan: 15000 munkanélküli! Menjünk az iskolákba; ott látjuk a bajok következményeit összezsúfoltan. Beesett melü, sápadt arcú, tétovázó tekintetű emberkék. Megmételtyezve akárhányan nemesak az eredendő büntől, de a rájuk nézve mindenesetre magasabb társadalomtól, a nagyoktól s nem egyszer éppen édes szüleik gyarlóságai által is. Fázva, éhezve keresik (akár hányszor nem keresik,

hanem menekülnek be) fel azt a helyet, mely szivecskéiket édes érzésekkel, kicsi fejüket világosság anyagával volna hivatva megtölteni. Oh beh jó hogy ide jöttek! — legalább javulnak. Igen, de addig míg javulásuk eljön, az érintkezés folytán hány gondosan őrzött, édes meleggel ápolt, anyai esők ki nem fejezhető sugalmával védett szívet inficiálnak meg?! Hát itt az iskolában sines a jónak biztonsága?!

Hát egyáltalán van-e *valahol*?! Menj a szabadba, ott lépten-nyomon be kell, hogy hunyd szemed; maradj otthonodba, ott leselkedő szemek vizsgálják. Rendőrség, katonaság mind nem elég ahhoz, hogy védte legyen ettől, *ebből az állapotból való kiszabadulásra — nemzetiségi népmecélő: kell.*

Valamint egy ország védelmének végpillanataiban harezba állítja valamennyi emberét; akkép községünkben is minden, a mivelte névre érdemes embernek küzdőterre kell lépnie az emberiség legnagyobb ellensége — a sötétség ellen. *Legyen világosság!*

Beszéljünk nyiltabban. Ujpest társadalmát két, egymástól erősen távol álló elemből áll. Egyiknek számalomra méltó helyzete veszélyezteti a másiknak békés megélhetését. Ha nem így van ma, így lehet holnap vagy holnapután. Allításom annyira bizonyításra nem szoruló, hogy feleslegesnek tartom tovább támogatni.

De van itt jókora oly elem is, mely díszére válik az országnak. A mivelte társadalomnak, hogy a nemzetnevelésben fel kell lépnie — több mint bizonyos.

— *Beksiés Gusztáv*, az ismert nevű nemzeti reformátorunk, egyenesen a mivelte társadalmat hívja fel és teszi felelőssé legújabb,

az előjáróság előkészítette s mert a törvényes formával fel vannak ruházva.

A szervezési szabályrendeletek tárgyalása ellen felhozott érvekben tehát nincs egy hajszálnyi igazság, nincs egy hajszálnyi komolyság s még kevésbé volt abban a jelenetben, a mely ezután következett.

Zsoldos János főjegyző névszerinti szavazást kért arra nézve, hogy a képviselőtestület a szervezési szabályrendeletet általános tárgyalás alapjául elfogadja s a részletes tárgyalást azonnal megkezdi.

Lindt János bíró felhívta a képviselőtestület tagjait, hogy azok, a kik Zsoldos János főjegyző, illetőleg az előjáróság indítványát elfogadják „igen”-nel, a kik pedig el nem fogadják „nem”-mel szavazzanak.

Nem-mel szavaztak: Gurányi István, Hevesi Vilmos, Kárpáthy István, Balog Armin, Medvezky, Schreiber Gyula, Schwartz Jakab, Deutsch Zsigmond, Kazda J., Fürst Gerson, Friedmann Armin, dr. Seligmann Jenő, Csepregy Pál, dr. Lichtmann H., dr. Venetianer Lajos és Perich. **Összesen: 16-an.**

Igen-nel szavaztak: dr. Hédervári Soma, Kuthy István, Erős Antal, Barta Mór, Busfy István, Krapp Mihály, Hajdu J., Csepesányi Béla, Ladányi Zsigmond, Illek Vince, dr. Hédervári Ernő, dr. Kis Sándor, Winternitz Gyula, Mády Lajos, Weisz Adolf, Zsoldos János és Lindt János. **Összesen 17-en.**

És így a szervezési szabályrendelet általánosságban elfogadtatott.

Ekkor a nem-mel szavazók azt vitatták, hogy Zsoldos János főjegyző nem adta le szavazatát s vita közben olyan kifejezéseket használtak, a melyek még a régi község ház alacsony büzös termébe se illettek volna be, s a midőn még a sajtó képviselői is — kik a szavazókat névszerint feljegyezték — konstatálták, hogy Zsoldos János igenis, még pedig igennel szavazott: a nemmel szavazók izgatottan és dühösen kivonultak a közgyűlési teremből.

No már bocsánatot kérünk a nem-mel szavazó képviselő uraktól, a kivonulás nem alkotmányos fegyver, nem egyeztethető össze egy képviselőtestület komolyságával, nem volt méltó a község képviselőihez, mert a község minden képviselőjének jogában áll minden neki nem tetsző, meggyőződésével ellenkező határozatot megfélebbezni, de kötelessége, azok érdekében, kik megválasztották, a közgyűlésen jelen lenni, a közgyűlésen mindvégig kitartani. Az ilyen kivonulás, a közgyűlési teremnek tömeges elhagyása mehet tüntetés számba, de nem emeli a képviselőtestület tekintélyét, nem tanuskodik a képviselők komolysága mellett s nem bizonyítja azt, hogy a kivonuló képviselőknek igazuk van.

A képviselőtestületi közgyűlés mellesleg az érdekében tartottuk szükségesnek mind ezt elmondani s éppen azért az izgatottságnak, a kivonulásnak, a tárgyalás ellenzésének valódi okait nem most, hanem csak a legközelebbi számunkban fogjuk felderíteni.

A nem-mel szavazók kivonulása után a közgyűlés, a bizottság jelentésének felolvasása után, a szervezési szabályrendelet részletes tárgyalására ment át, — s egész a XV-ik fejezetig szakaszonként tárgyalta és elfogadta s a folytatolagos tárgyalást a f. é. február hó 7-én összehívandó közgyűlésre tűzte ki.

A tárgyalás szakaszok közül csak a 30-ik és 46-ik szakasz módosított. A módosításokra azonban csak jövő számunkban, — a midőn már a szervezési szabályrendelet teljesen tárgyalattatott — fogunk kiterjeszkedni.

A szocialpedagógiai értekezetlet.

A székesfehérvári tanítók azon lelkes csoportja, mely Teleki Sándor gróf elnöklése mellett a szegény iskolásgyermek társadalmi fölsegítéséről és az iskola szocialis feladatairól tanácskozik f. é. február hó 2-án, Ujpesten, az új község ház dísztermében tartotta meg havi értekezetletét. Az értekezetlet, melyen Ujpest intőző körei, előkelő polgárai, tantestületei s a fővárosi tanítók nagy számmal jelentek meg, Teleki Sándor gróf nyitotta meg s jelezve a szo-

cialpedagógiai értekezetlet célját, kijelentette, hogy a társadalom és az iskola közötti káros létesítésén fáradoznak s Ujpesten azt a módot keresik, miként lehetne az ifjúságot a hivatás koráig vezetni. A pedagógusokat Zsoldos János főjegyző melegen üdvözölte Ujpest nevében s az előjáróság és a lakosság részéről nemcsak a felkésztést, hanem a közreműködést is felajánlotta. Kőrösi tanfelügyelő, aki Halász Ferencz miniszteri osztálytanácsos képviselőjében jelent meg, Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter, nép-, illetőleg nemzetnevelésnek kereteit ismertette, amelyek szerint a gyermek 6 éves koráig az óvodában, 12 éves koráig az elemi iskolában, 15 éves koráig a gazdasági ismételő iskolában, 18—20 éves koráig az ifjúsági egyesületben volna nevelendő. Ez utóbbi képezné tehát a népnevelés koronáját s ennek alakítására hívja fel különösen az értekezetlet figyelmét. Gyuris Géza az értekezetlet jegyzője ezután felolvasta az 1901-ik évi decz. hó 1-én tartott értekezetlet jegyzőkönyvét, amely ellen kifogás nem tétetvén: hitelesített. Guttenberg Pál azon védelemre terjeszkedett ki, a melyben a gyermeket a katonakötelezettség koráig, sokszor még a szülővel szemben is részesíteni kell s azután azon eszméket ismertette, melyeket az ifjúsági egyesületekben diskussziók alakjában kultiválni kellene s a melyek a nemzet alkotmányával, az ifjúság hivatásával, a művészettel s a nemesebb játékokkal kapcsolatosak, aminek a családi élet megmentése s nemesítése volna a legbeesesebb eredménye. Illek Vince szerint a társadalom betegsége eltagadhatatlan, ennek gyógyítására nemcsak orvosok, hanem orvosság is szükséges. A tanítók a legalkalmasabb orvosok, de az orvosság megszerzését az államnak s a társadalomnak kell megszereznie, mert a tanítóktól nem lehet kívánni, hogy ilyen nagy munkát ingyen végezzenek. Indítványozza: Alakítson az értekezetlet Ujpesten, ahol a betegség s nyomorúság nagy, egy gyakorlati nevelésügyi egyesületet, amelynek élén a tanítók állanak s amely az állam és a vagyonos osztály támogatásában is részesüljön, mert a beteg társadalom — a nemzetet is beteggé teszi s így a gyógyítás az államnak és a vagyonos osztálynak közös érdeke. Tóth József kir. tanfelügyelő abból indulván ki, hogy a hazáért élni magasabb dolog, mint a hazáért meghalni: azon meggyőződésének ad kifejezést, hogy az ujpesti tanítók, kiket jól ismer, lelkesedéssel fognak, anyagi haszon nélkül is, a magas eszme megvalósításán fáradozni. Józsa Dániel iskolaigazgató egy remek dolgozatban, melyet lapunk mai számában közlünk, válaszolt ezután az Uj-

igen nagy feltűnést keltett művében a nemzeti törekvések megvalósulása iránt.

Én, habár a szervezeten társadalmat ekkora feladat megoldására egymagát képesnek alig tartom, a munkából az ő számára is nagy portiót tartok fenn.

Emberi, — de nemzeti feladata is mindenkinek, hogy ne csak önmagáért, hanem a közjóért is éljen; az embert éppen e sajtóság különbözteti meg — a többi szerves lénytől; az önévelési szempont sem diktálhat egyebet: *nevelj a gyarlóbbat*; lelkünk sem mondhat ellen e parancsnak: *segíts felebarátodon!* Kik az emberekben a legjobbat tételezzük föl, valljuk: *a gonosz embert a körülmények sodorták állapotába.* Ezen meggyőződésben hirdetjük:

Ujpesti mévelt társadalom sorompóba a gyengék, az elhagyottak, a bűnbecsültek megmentésére!!!

Mélyen tisztelt értekezetlet!

Beesés engedelmeikkel leszek bátor a község kulturális haladásának szempontjából teendő javaslataimat, — bár gyengéssel fedeztettem is — következőkben jelezni.

Nekünk, kik magunkat nemzetnevelőknek tartjuk, azt a társadalmat, mely még erre talán éppen sorsa sanyarúságánál fogva meg nem értett, születésétől a sirig figyelem, segítség és ezzel karöltve fejjeltem alatt kell tartanunk. Ezt értem én — nemzetörökös alatt.

Óvodák, iskolai intézmények, ifjúsági egyesületek, munkásokonok, szülői értekezetlet azok, melyekben az egyén kialakulhat. Wlassics miniszter, ki ma a legelső philantrop, ki Eötvös örökségét szokatlan jóakarattal kezeli, országosan ily módon vél legjobban segíteni a — szellemi sze-

génységen. Siessünk első lenni a segítségben mi, kiknek éppen leginkább ég — a házuk.

Óvodáinkat egytől-egyik át kell a közszükségnek megfelelően alakítani. Mert mi az az óvoda? Ha ezélszerű, akkor a szegény szülők gyermekeinek abban az időben, midőn a szülő napi keresete után fut, — őrzője. Jaj annak a munkásnak, ki reggel 8 órakor meg munkába. Se munka, se bér!! Hát, a ki 4-kor távozik?! Védje meg az óvó, ha kell és lehetséges a bölcsőde a gyermeket, ha erre a szülő rászorul. És itt rá van szorulva nagy része naponként 6—6-ig. Tehát akkép és annyi óvodát kell szervezni, a mennyi ezt teljesítheti s a hogy ezt ellátni lehet. Többszöröztesük meg az óvodák számát; tegyük, mint a község az idén behozta, párosával az óvókat egy-egy intézetbe és kívánjuk meg, hogy ők 6—6-ig, 2 óránként felváltva foglalják el a gyermekeket. Foglalják el és ne tanítsák!! *Neveljenek és ne oktassanak!!*

Nemeslelkű óvónők, ti vagytok a tanítók atya-mesterei!! A dadák az óvodák mellett levő bölcsődék vezetői.

Igen, a humanizmusnak a 3 éven alul is ki kell terjednie.

Az óvodából a gyermek oltalmát az iskola vegye át. Azért mondom oltalmát, mert az iskolának előbb nevelni kell és csak azután jöhet az oktatás, vagy a kettő legalább is karöltve. És itt megjegyzem, hogy ha valahol a teljes beiskolázásra szükség van: ez Ujpest. Hol az erkölcsi és anyagi sülyedés akkora mint itt; hol a baj fokozódásának következtése oly előre látható, mint községünkben; hol, csak hogy egyebet ne említsek, a közadózás esélye oly szembeötlő, mint

Ujpesten: *az iskolázás fokozása — erőmegfejtés árán is kívánandó.* Szembe állok nemesen érő előjáróságunkkal s hiszem, hogy igazat adnak nekem e feltevésben, hogy a tanítóesetek összeírását emberileg sem tartják pontosnak. Többen vagyunk mi itt, mint a statisztika mutatja s pedig abból sincs beiskolázva sok; talán 6—700. Hát még a 300 ismétlő?!

Fordulóponton, az ügy diadalára hála! forrongó helyzetben vagyunk. Őszel palotákba költözünk; felszabadul községünk, államnál több, igen lényeges teher; ennek egy részét továbbra is tartásuk fenn; áldozunk valaha annyit, talán végső megfeszítéssel, a mennyi éppen szükséges. A német eszázur mondta: *iskolára mindig kell élni pénznek lennie!* Valahol jobban beválik-e e mondas, mint Ujpesten?!

De a beiskolázás még nem elegendő. A tankötelezettséggel sokszor párhuzamba állítják a hadkötelezettséget s azt kívánják, hogy legyen ingyenes. Én tulságba nem megyek, de ott megállok magam is: *a lehetlent tegyük lehetővé.*

Itt jöjjenek sorra e tekintken való követelmények:

1. *A gyermekek láttassanak el könyvekkel.* Megteszi az állam. Csak ily könyvet használjunk, legyen társadalmi parancsolat.

2. *Írószekert, a ki nem vehet adjunk.*

3. *Az éhezőköt ellátni, a ruhátlanokat, habár viseltes öltönyt adni — emberbaráti kötelesség. Népkönyha, és a Jeney Viktor által alapított rongyos egyület segítene ezeken.*

4. *Hajléka sincs soknak, igen soknak, különösen abban az időben, míg a szülő munkában van: az ujpesti nyolcz elemi és két polg. isk. tantestülete által a kezem közt*

pesti elszomorító viszonyokat s oly megkapóan rajzolta meg községünk erkölcsi és szociális képét, oly lelkesedéssel hívta fel a bajok orvoslására az előljáróságot s a polgárságot, hogy *Teleki Sándor* gróf indítványára, az értekezlet jegyzőkönyvi köszönetet szavazott neki s dolgozatát egész terjedelmében a jegyzőkönyvbe határozta iktatni. Dr. *Sugár Bódog* észrevételeket tén az elhangzott fejtegetésekre s köszönetet mondott „az uraknak,” hogy Ujpestre kijöttek. *Mády Lajos* indítványozta, hogy küldessék ki egy bizottság, amely az újpesti gyakorlati nevelésügyi egyesület működési ügyrendjét és szervezési szabályzatát záros határidő alatt márczius hó 1-ig dolgozza ki s az akkor megtartandó értekezletnek terjeszse elő.

Az értekezlet egyhangulag elfogadta *Illek Vince* és *Mády Lajos* indítványát s a bizottságba a következőket küldte ki: *Elnökök*: *Wolfner Tivadar* országgyűlési képviselő, *Tóth József* kir. tanfelügyelő, *Cserba Ferenc* kir. ítélőtáblai bíró. *Bizottsági tagok*: *Illek Vince*, *Mády Lajos*, *Geduly Lajos*, dr. *Venetianer Lajos*, *Zsoldos János*, *Lindt János*, dr. *Kiss Sándor*, *Vikár István*, dr. *Cserba Dezső*, dr. *Hédervári Soma*, dr. *Kovács Nagy Lajos*, dr. *Wolfner Jakab*, dr. *Feldmann Gyula*, *Brankovics György*, *Mártonffy Imre*, dr. *Sugár Bódog*, *Endre János*, *Greisinger István*, *Scherer Gyula*, *Bátori Dezső*, *Sóbányi Gyula*, *Gyulai István*, *Baumgarten Etelka*, *Friedrich Vendel*, *Radoch József*, *Kiss Béla*, *Józsa Dániel*, *Halászi János*, *Imrik János*, *Elszász Oszkár*, *Németh Gyula*, *Vojth, Barta Péter*, dr. *Lisszer Ignác*, *Friedmann Armin*, *Diamantstein Lajos*, *Kárpáthi József*, *Wolfner Ferenc*, *Egyedi Lajos*, *Mauthner Mihály*, *Weisz Adolf*, *Kollár Miklós*, *Boldog Kálmán*, *Gligoresku Agoston*, dr. *Führer Simon*, *Benkovics Imre*, *Farmathy István*, *Csepreghy Pál*, *Sonnenfeld Miksa*, *Kriszt József*, *Németh Gyula*, *Lukátovics Vilmos*, *Pótz Mihály*, *Pohl Károly*, *Petőcz Endre*, ifj. *Csapó József*.

A bizottság megválasztása után egri *Tóth Kálmán* fővárosi tanító a gyakorlati életből hozott fel számos oly példát, amely a gyermekek romlását előidézti s amelyet a társadalom — ha nem volna közönyös — könnyen meggyógyíthatna. Gróf *Teleki Sándor* hangsúlyozza, hogy a szociálpedagógiai értekezletekből s így a megalakítandó egyesületekből is ki van zárva minden politikai s felekezeti jelleg s hogy a magasabb fizetés nem teszi jobbakká az embereket, tehát a tanítókat sem s a pénznél sokkal magasabb jutalom a lelkiismeretnek azon hangja, mely a hazafias kötelesség teljesítéséről tanuszkodik, azon meggyőződésének adott kifejezést,

levő iverben névszerint kimutatva 806-nak. Ezeknek gyermek-otthonok kellenek. Nem csekély kiadás, de e nélkül Ujpesti társadalmi az erkölcsi mételetől megóva soha, de soha sem lesz.

5. A tanév 10 hóig tart. Közbe szinte 2 havi szünet. Mit tesz az unatkozó gyermek e sok vakatío alatt? Uton-utfélen beléje botlunk, szidjuk az ismeretlen tanítót; hibáztatjuk az ártatlan nevelőt, a szülőt. Amaz levette törvényszerűleg gondját a szárandárról; emez munka után fut, hogy az éhezést kielégítse; fáj mindkettőnek, hogy magára maradt a becézett (a legszegényebb szülő is szereti a gyermekét). De hát a természeti kényszer alatt meg kell hajolniok.

Nyári-, vakatío gyermek-menhelyekké, játékkal és hasznos foglalkozással egybekötött nevelőintézetekké kell iskoláinkat átalakítani; csekély anyagi befektetéssel s annál nagyobb munkaáldozattal a társadalmi részről az eredmény biztosítva leend.

Sok 12 éves gyermek nem megy még szakpályára rohanó korunk daczára sem. Vegye bárki most jegyzékbe, a mit mondok; adja Isten, hogy csalódjam, de én ismétlem, hogy azokból nagyon sok lesz társadalmunk fergévé, kiket 12 éves korukban magukra hagyunk. A rossz virtus a magára hagyottságban, az unalom, a tenni tudás által üzetve összetörik a lelket, állattá fajitják e korban a testet. Az ily korban elesett gyermekből megmenteni később még egy százalékot sem lehet.

Gyakorlati irányu ismétlőiskolák!!
Ipari, vagy gazdasági irányban?! Bárhogy, — csak legyenek!!

Józsa Dániel.

(Folyt. köv.)

hogy a mai értekezletet a gyakorlati életben, a legszebb siker fogja koronázni. Végül tudomására hozta az értekezletnek, hogy *Wolfner Tivadar* betegsége következtében nem jelenhetett meg az értekezleten, de teljes erejével, jóindulatával támogatni fogja az értekezletet s részt vesz a működésében. Ennek kijelentése után köszönetet mondott a község előljáróságának a szívélyes fogadásért s a szép terem átengedéseért, a jelenlevőknek pedig érdeklődésükért s az értekezletet befejezettnek jelentette ki.

Echo.

— Karcolat —

A „Közérdek”-ben megjelent „A közvélemény letéteményese” című cikkemre, „Echo” cím alatt válaszol az „Ujpesti Közlöny”.

Hogy válasza, önbizalmának a viszhangja: azt elismerem.

Hogy vára erős: azt elhiszem, mert hiszen a nagyidai cigányok is ugyanazt állították, még akkor is, mikor már fogytán volt a puskaaporuk.

Hogy az ereje tekintély: azt bátran vallhatja, mert hiszen senkinek sem használ és senkinek sem árt vele.

Hogy tiszta út áll előtte és mögötte: abban sem kételkedem, mert hiszen senkise áll előtte és senkise áll mögötte.

Hogy bátran tekint hátra és előre: azt is aláírom, mert nem lát se előre, se hátra.

Hogy a község van a polgárságért és nem a polgárság a községért: magam is igaznak vallom, de azon megjegyzéssel, hogy a polgárság egyetemét nem azok képezik, kik az „Ujpesti Közlöny”-re esküsznek. Ezt is értsük meg jól.

Hogy a polgárság egyeteme egy pártlapnál hivatottabb a bíraskodás és tiltakozás szerepére: annál kevésbé vonom kétségbe, miután ez a polgárság, még pedig a kerges kezű, a munkára edzett, józan gondolkodású iparos osztályhoz tartozó polgárság már szökött is, s itélkezett is többször, de különösen az utolsó községi képviselőválasztás alkalmával, a midőn egyetlen szavazattal sem adott bizalmának kifejezést az „Ujpesti Közlöny” iránt s kitűnt, hogy a tábor üres s a közkedveltség ábrándkép.

Hogy kinek van joga s kinek nincs joga egy nyomtatott papiros fölött pálcát törni: a fölött nem lehet vitatkozni, mert az igazság az, hogy mindenkinek joga van, a ki a nyomtatott papiros elolvassa.

Hogy hive marad a kibontott zászlónak, hive marad eddigi elveinek: annak én csak örvendek, mert legalább a jövőben is lesz alkalman nem ellenzékiektől *suggestált*, sőt megírt cikkeket olvasni nagybecsű ellenzéki lapokban, a melyeknek közlését nem „semmiféle, hanem bizonyos érdek” mozdította elő.

Felsoroljam talán azokat a cikkeket? Kimutassam számokban a tilkos érdek értékét?

Ha kívánja az „Echo”: szívesen megteszem! mert ez a pikírozás azután nemesak kétségeket fog támasztani „igazai iránt”, hanem be is fogja bizonyítani mindazt, a mi ma még talán kétség.

Hogy „a kritika akkor objectív, ha bizonyító erővel bír, ha a tények beszélnek”: ez annyira igaz, hogy én a legnagyobb bizonyítékot rögtön az „Echo” cikkéből idézem.

Az „Ujpesti Közlöny” „Echo” című cikkében ugyanis a következőket olvasom: „A cél szentesíti az eszközöket. Ez az elv a mi erónk irányja, a mi cselekedeteink rugója!”

No hát kérem ennél több és nagyobb bizonyíték nem kell annak igazolására, amit én a „A közvélemény letéteményese” című cikkemben írtam.

Ez az elv a jezsuiták elve, de nem magyar hírlapírók az elve. Ilyen elvet Magyarországon hála Istennek az „Ujpesti Közlöny”-ön kívül még egyetlen hírlap sem vallott. Ilyen elv a magyar hírlapíródalom irányának soha sem képezte az erejét, ilyen elv sohasem képezheti a magyar sajtó cselekedeteinek a rugóját s amely hírlap ezt az elvet vallja: az nem lehet Magyarországon semmiféle pártnak a lapja, az nem lehet Magyarországon semmiféle közvéleménynek a letéteményese.

Ét nunc ego etiam salvavi animam meam!

***

H I R E K.

— **Rendkívüli közgyűlés.** A község képviselőtestületének f. é. február hó 7-én d. u. 4 órakor rendkívüli képviselőtestületi közgyűlése lesz. Tárgy: A szervezési szabályrendelet folytatólagos tárgyalása.

— **Közigazgatási bejárás.** A *Leiner*-testvérek enyvyártelepére, az *Egyedi* Lajos szeszgyártelepére, a *Mauthner* Mihály bórgyártelepére tervezett iparvágánynak, továbbá a közforgalom érdekében létesítendő s az Árpád-úti villamos vasut vonalát a Vasut-utcai villamosvasut vonalával összekötő vonalszakasznak f. é. február hó 4-én és 5-én volt a közigazgatási bejárása, a mely alkalommal a község kiválmái tekintetbe vétettek teljes mértékben s a BUR. vasut arra köteleztetett, hogy a teherforgalom szaporodásával, a személyszállító kocsi menetrendje rövideget ne szenvedjen; a vonalon vezérsinek rakassanak le s a vonal ki-köveztessek.

— **Közegészségügy.** Miután a kanyaró s ronesoló toroklob járványszerűleg lepett fel községünkben, a megye alispánja f. é. január hó 31-én kelt leiratával az *óvodák, elemi- és tanoncziskolák bezáratását rendelte el* a f. é. február hó 21-ig terjedő időre s utasította a közegészségügyi bizottságot, hogy az iskolák újbóli megnyitása tárgyában, a tapasztalatok alapján, tegyen a fenti határidőig újabb jelentést.

— **A községi számadásokat vizsgáló képviselőtestületi közgyűlés elnökül az 1902-ik évre *Révész István* dunakeszi lakos s megyebizottsági tag küldetett ki a vármegyei közgyűlés által.**

— **Kinevezés.** Pestvármegye főispánja, *Koncsiczky Ferenc* okleveles jegyzőt a váci főszolgabírószághoz II. osztályu járási irnokká nevezte ki.

— **Kitüntetett munkás.** A megyeri puszán alkalmazásban lévő *Farkas Vendelt* hosszú időn át teljesített hü és odaadó szolgáltatásért a földművelésügyi miniszter elismerő oklevéllel tüntette ki s azonkívül részére 10 darab 20 koronás aranyat utalványozott. Vajjon gróf *Károlyi Sándor* mivel jutalmazta meg uradalmának ezt a régi szolgáját?

— **Szövetkezeteink közgyűlése.** Az „Ujpesti általános önszegélyző egyesület mint szövetkezet” f. é. február hó 16-án délután 3 órakor tartja az egyesület helyiségében (Árpád-ut 17. sz.) XI-ik évi rendes közgyűlést.

— **Egyleteink figyelmébe ajánljuk** *Kovács Laura* recizitatornét, aki községünkben (István-utca 14. sz. a.) lakik s mulatságok, hangversenyek s előadások alkalmával nemesak közreműködni, hanem a rendezésben is részt venni hajlandó s műkedvelői színi-iskolát óhajt községünkben nyitni, amire nemesak hivatással, hanem képzettséggel is bír. Azok, kik mint műkedvelők óhajtának szerepelni, jól teszik, ha kikérik utmutatását s elfogadják oktatását, mert *Kovács Laura* erre nemesak hivatással, hanem művészi képzettséggel is bír.

Az Ujpestvidéki Takarékpénztár f. évi február hó 2-án tartotta dr. *Hédervári Soma* elnöklése mellett VII. rendes évi közgyűlést. Elnök a határozatképességet megállapítván, üdvözölte a megjelent részvényeseket, kijelölte a jegyzőkönyvhitelesítőket s a közgyűlést megnyitottnak jelentette ki. A közgyűlés felolvasottnak tekintette az igazgatóság jelentését, elfogadta a tiszta jövedelem felosztására vonatkozó javaslatot, a felügyelő-bizottság jelentésének felolvasása után pedig úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő-bizottságnak a felmentvényt megadta, s az igazgató tanácsba: *Waldmann Henriket*, *Brüll Ignácot*, a választmányba: *Bergel Józsefet*, *Brüll Ignácot*, *Diamant Ignácot*, *idősb. Erker Andrást*, *Fürst Lajost*, *Grünbaum Lajost*, *Lichtenstein Hermant*, *Nasser Samut*, *Rupp Józsefet*, *Tuchmann Miksát*, *Waldmann Hanriket* és *Wutke Ferencet* választotta meg. A közgyűlés végül a felügyelő-bizottság 1902-ik évi tiszteletdíját a múlt évi alapon állapítván meg, az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott ovatos és eredményes működéséért. Az újpestvidéki takarékpénztár múlt évi tiszta nyeresége: 25.663 K 70 f., melyből 3000 drb. részvény után részvényenként 6 K, összesen 18.000 K osztalék fizettetik ki, ami 6%,-nak felel meg. A tartalékalaphoz 2566 K 36 f. csatoltatik; igazgatósági jutalékra 3850 K fordítatik s

1247 K 37 f. a jövő év számlájára iratlik. Az intézet vagyona: 1.383.747 K 53 f., alap-tőkéje: 300.000 K, tartaléktőkéje: 33.266 K 36 f., külön tartaléka 4239 K 64 f. Leírásba hozott vesztesége a múlt évben 9714 K. Az osztalék kifizetését az intézet pénztára már február 3-án megkezdte.

— **Az ujbpesti polgári hitelszövetkezet** f. é. február hó 2-án tartotta III. évi rendes közgyűlését, melyen *Staviczky József* igazgató elnökölt. Az igazgatóság jelentését *Tankó János* terjesztette elő, a felügyelőbizottságát pedig *Katona József* s a közgyűlés ezek meghallgatása után egyhangulag elfogadta az igazgatóság javaslatait s a felmentvényt az igazgatóságnak és a felügyelőbizottságnak megadta. Az igazgatóságba újra beválasztották: *Czipauer János*, *Konyha Géza*, *Máté Ambrus* és *Németh Gyula*. Melléjük választották még egy 35 tagú választmányt. A szövetkezet múlt évi tiszta nyeresége 2181 korona 25 fillér. Ebből 37 drb. teljesen befizetett részvény után 185 K fizetettik ki, ami részvényenként 5°/_o-kos osztaléknak felel meg. A tartalékalaphoz 436 K 25 f. esatoltatik s 1560 K az üzletrészek részesedési számlájára iratlik. A szövetkezet vagyona 166.058 K 82 f. Tagjainak száma 555 s ezek 2202 üzletrésszel bírnak s 101.947 koronát fizettek be. Tartalékalapja 2534 K 23 f.

— **Halálozás.** Egy fiatal és boldog feleséget, szeretett családanyát ragadott ki az élők sorából a kérlelhetetlen halál. *Várady Zsigmondné* szül. *Lüders Aranka* f. é. február hó 3-án életének 23-ik, házasságának 3-ik évében jobblétre szenderült. Az elhunytban *Várady Zsigmond* közszégyi tisztviselő nejét s kis leánya *Magduska* a legédesebb anyát siratja. A jobb hazába költözött hült tetemeit f. hó 5-én kísérték ki a nagyszámú rokonok és ismerősök részvéte az örök nyugalom helyére. Legyen áldott az emlékezte!

— **A farsang vége.** Már csak négy nap választ el hushagyó és öt nap hamvazó szerdától s így a farsang a végét járja. Vidámságra, mulatozásra azonban az utolsó napokon is van elég alkalom:

— **Február hó 8-án:** a „*Tóth József árvaházi alap*” javára az ujbpesti elemi iskolák tantestülete rendezti *zártkörű táncestélyét*, mely *hangversenyekkel* van egybekötve s melynek következő a műsora: 1. *II. Rhapsodie Hongroise*, Gaáltól. Zongorán előadja: *Káger Jolán* kisasszony, az ujbpesti zenede növendéke. 2. *A pletyka*. Felolvasás, tartja: *Fehér Bertalan* áll. tanító ur. 3. *a) Musette*, Offenbachtól. *b) Dal*, Mendelssohntól. Előadja: dr. *Troján Alajos* ur, zongorán kíséri dr. *Varázséji Béla* ur. 4. *a) Aria „La Gioconda”* című operából. *b) Magyar dalok*. Előadja: *Hedervári Erzsike* kisasszony. Zongorán kíséri: *Erkel Gyula* ur, zenedei főigazgató. 5. *Simon Judith*, költemény *Kiss Józseftől*. Szavalja: *Takács Emilné* urhölgy, áll. tanítónő. 6. *Magyar népdalok* Allagától. Czimbalmon előadja: *Hajdu Ilona* kisasszony. Vajjon ki ne menne el tanítóink meghívására a „*Polgári Kaszinóba*”? S ki ne fizetné meg szívesen a belépti jegy árát a tanítók árváinak alapja javára? Bizonyára mindenki szívesen veszi a figyelmeztetést, hogy a táncestély este 8 órakor kezdődik.

Február 8-án mutatja be énektudását, humorát az „*Ujbpesti Dalkör*” is, amely a „*Közművelődési kör*” helyiségeiben rendezti *jelméz-dalestélyét* a következő műsorról: 1. *Nyitány* „*Tell Vilmos*” operából, zongorán négykézre előadják: *Dr. Ugró Gyuláné* és *Erkel Sándor*. 2. „*Üdvözet az erdőhöz*” férfikar. Előadja: az „*Ujbpesti Dalkör*”. 3. *Kurucz-dalok* „*Ocskay brigadéros*”-ból. Énekli: *Nánássy Géza* a vigszínház művésze, zongorán kíséri *Aczél Gyula*. 4. „*Ständchen*”, férfikar. Előadja: az „*Ujbpesti Dalkör*” egy kettős quartettje. 5. „*A csalafintos nő-imitátor*”. Előadja: *Zelinka Frigyes*. 6. „*Dinam-dánom*” férfikar. Előadja: az „*Ujbpesti Dalkör*”. 7. „*Koresmai esendélet*” bohózat. Írta: *Puszi Pajtás*. Előadják az „*Ujbpesti Dalkör*” tagjai. Hogy az egyes tánczok között is énekelni fog a „*Dalkör*” gárdája: arra egy ellen tizet fogadunk, mert hát az ő jellegük az, hogy: „*Edes hazánk, édes dalunk, Érted élünk, érted halunk!*” A jelméz-dalestély élete este 8 órakor kezdődik.

Február hó 8-án rendezti az „*Ujbpesti Munkásképző-Egylet*” is a jelméz-estélyét. Ez már a Colosseumban fogadja este 8 óra-

kor vendégeit, még pedig dallal, szavallattal, világpostával és sok mindenféle jóval.

Február 10-én szintén a Colosseumban Molière kitűnő vigjátékát „*Dandin György*, vagy a megcsufolt férj”-et mutatja be az „*Ujbpesti Katholikus Legény-egylet*”, amely a belépő-jegy árát 1 és 2 koronára szabta csak, de azért reggelig tánczolhat a legjobb zene mellett mindenki.

Február 12-én cigányaink szórják mind azokra a hamut, kik a „*Nemzeti kávéház*” helyiségeiben rendezett *álarcos-cigánybál*on megjelenni szíveskednek. Miután ez lesz az utolsó farsangi mulatság, aki a bőjtöt szigorúan meg akarja tartani, az a cigánybálon derekasan kimulathatja magát.

— **Az ujbpesti gigerlik**, nevezetesen: *Szilágyi Pál*, *Székely Sándor*, *Jakobovits Miksa*, *Eichenwald Samu*, *Lütomitzky Károly* és *Fuchs Armin* ismét bebizonyították, hogy tényleg párját ritkító fenegyereknek nem az *Árpád-úti Corson*, nem a társadalmi életben, hanem a Colosseum színpadán, a hol az „*Iparos munkások képzésére alakult ujbpesti bizottság*” által a munka nélküli munkások segélyezésére rendezett tánczvizsgálat alkalmával, f. é. február hó 1-én, zsufolásig megtelt ház előtt, ismét rendkívüli nagy tetszést arattak. A közönség annyiszor ki és megtapsolta őket, annyiszor megismételtette coupléikat, hogy bizony tizenegy óra lett, mikor a sikerült előadás véget ért. A fenegyereknek kívül dieseretet érdemel *Budai Lajos* (Róka, kalapos mester), s különösen *Ringer Bernál*, a ki *Pimeskeru* alakját a műkedvelést messze túlhaladó alakításban mutatta be s mindvégig kitűnően játszotta el nehéz szerepét. A hölgyek közül *Bélián Irma* (Szájasnő) és *Székely Ilonka* (ismeretlen hölgy), tünt ki leginkább szerepének helyes felfogásával és játékaival. Határozottan jók voltak azonban — mint műkedvelők — a többiek is. A színelőadást reggeli hat óráig tartó táncz követte, melyben mintegy 80—90 pár vett részt s így nemesak a színelőadás, hanem a tánczvizsgálat is sikerült, a mi első sorban a bizottság titkáranak: *Endre János*, fővárosi tanítóknak az érdeme.

— **Névmagyarosítás.** *Bochkor István* ujbpesti lakos, belügyminiszteri engedéllyel *Somogyira* magyarosította nevét.

— **Esküvő.** *Ifj. Benkovics Imre* f. évi február hó 8-án d. u. 4 órakor tartja esküvőjét *Fegyertag Etelka* kisasszonnyal az ujbpesti ág. evangélikus templomban.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik felejthetetlen drága halottunk végtisztességén megjelentek s a gyásznapok alatt jóságos részvétükkel mérhetlen fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek, valamint a számtalan részvétnyilatkozók, barátaink és ismerőseink fogadják hálás köszönetünket.

Ujbpest, 1902. február havában.

Özv. Dresdner Józsefné és gyermekei

Köszönetnyilvánítás.

Ujbpest község előljárósága, tisztviselő-kara, valamint alkalmazottai, nemkülömben az ujbpesti dalkör és ujbpesti iparos és kereskedő ifjak dalkarának azon tagjai, akik korán elhunyt szeretett nőm halála alkalmával megjelenségükkel részvétüket oly impozánsan fejezték ki, valamint összes jó barátaim és ismerőseim, kik a reám nehezűd súlyos csapásban vigasztalásukkal elhalmoztak, úgy részemről, mint kedves kis leánykám részéről fogadják szívből jövő hálás köszönetemet.

Ujbpest, 1902 február hó.

Várady Zsigmond közszégyi tisztviselő.

76. végrh. sz. 1902.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujbpesti kir. járásbírósnak 1900. évi V. 434/9. sz. a. és a bpesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszék 136280/900. sz. a. elrendelő végzése **dr. Meller Izsó** ügyvéd által képviselt **Gömöri Sándor** felperes részére **Kiss Gyula** alperes ellen 64 kor. 80 fill. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1193 koronára becsült ingóságokra az ujbpesti kir. járásbírósnak V.

fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujbesten, Király-uteza 15. szám alatti házban** leendő megtartása határidőül **1902. évi február hó 10-ik napján délután 4 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujbesten, 1902. évi január hó 25. napján.

Polgár

kir. bírósági végrehajtó.

60. végrh. sz. 1902.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujbpesti kir. járásbírósnak 1900. évi V. 3712 S. sz. végzése folytán **dr. Bérczay Gyula** ügyvéd által képviselt **Magyar forgalmi bank** felperes részére özv. **Wotitz Zsigmondné és társa** alperes ellen hátr. 260 kor. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1659 kor. becsült ingóságokra az ujbpesti kir. járásbírósnak V fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujbesten, dr. Kont Izidor lakásán, Árpád-ut 29. sz. a. házban** leendő megtartása határidőül **1902. évi február hó 7. napján délután 3 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujbesten, 1902. évi január hó 22. napján.

Polgár

kir. bir. végrehajtó.

121. végrh. sz. 1902.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujbpesti kir. járásbírósnak 1901. évi V. 711/4. számú végzése folytán **dr. Rózsavölgyi Manó** ügyvéd által képviselt **Stolwerk Testvérek** felperes részére **Klein Henrik** alperes ellen 500 korona követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 989 koronára becsült ingóságokra az ujbpesti kir. járásbírósnak V fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujbesten, Petőfi-u. 2. szám** a bírói zár alól fel nem oldott ingóságokra leendő megtartása határidőül **1902. évi február hó 8-ik napján délutáni 5 órája** kitűzetik, amikor a bíróság lefoglalt butorok, s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujbesten, 1902. évi január hó 21. napján.

Kiss Gyula

kir. bírósági végrehajtó.